

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.814 van 10 juni 1999
in de zaak A. 81.882/XII-1796.**

In zake : Tarhan USTBOGA
die woonplaats kiest bij
advocaat R. JESPERS,
kantoor houdende te DEURNE-ANTWERPEN,
Sint Rochusstraat 59

tegen :

de stad Antwerpen,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DE BLOCK,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Belgiëlei 84, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Tarhan USTBOGA op 8 januari 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Antwerpen en van de Burgemeester van de Stad Antwerpen dd. 4.11.98 en met een aangetekende brief dd. 9.11.98 ter kennis gebracht van verzoeker en bij samenhang tegen de beslissing van de delibererende klassenraad van 27.8.98 en tegen het advies van de beroepscommissie van 14.9.1998";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 1 maart 1999 waarbij aan verzoeker het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend voor wat betreft de schorsingsprocedure;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 april 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 april 1999, op welke datum de zaak op vraag van verzoeker tot de terechtzitting van 11 mei 1999 is uitgesteld;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESPERS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat C. LUYCKX, die loco advocaat M. DE BLOCK verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1.1. Tijdens het schooljaar 1997-1998 is verzoeker voor de tweede maal ingeschreven in het eerste leerjaar van de derde graad, afdeling elektriciteit, van het stedelijke technisch secundair onderwijs te

Antwerpen. Hij lijdt naar eigen zeggen aan een chronische ziekte.

1.2. Op 26 juni 1998 stelt de delibererende klassenraad vast dat verzoeker voor zijn examens 1849,3 punten op een totaal van 2900 heeft behaald (64%), maar ook drie tekorten heeft, nl. elektriciteit (88,3 op 200), technologie (53,6 op 200) en Engels (96 op 200). De klassenraad stelt zijn eindbeslissing over verzoeker uit tot bijkomende studietoetsen zijn afgenomen voor elektriciteit, technologie, wiskunde (102 op 200) en Frans (verzoeker nam in juni wegens ziekte niet deel aan het examen).

Verzoeker heeft deze beslissing binnen de drie werkdagen als bedoeld in artikel 64 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs (hierna : organisatiebesluit) blijkbaar niet betwist.

1.3. De bijkomende studietoetsen gaan door op 25 augustus 1998 voor de vakken elektriciteit en technologie en op 26 augustus 1998 voor wiskunde en Frans.

Op 25 augustus 1998 biedt verzoeker zich voor de op die dag af te leggen vakken op de betrokken school aan.

Op 26 augustus 1998 doet hij dit niet. Daags nadien, op 27 augustus, wordt een medisch attest afgeleverd waaruit blijkt dat verzoeker wegens ziekte niet in de mogelijkheid was om op 26 augustus examens af te leggen.

1.4. Op 27 augustus 1998 beslist de delibererende klassenraad dat verzoeker zijn jaar moet overdoen (oriënteringsattest C). In de notulen wordt het volgende opgetekend :

"- Frans	niet aangeboden zonder verwittigen
- Wisk.	niet aangeboden zonder verwittigen

- Techno. 11/100
- Elekt. 48/100"

en in voetnoot wordt vermeld :

"ziektebriefje aangeboden door Azarouali R.
(oud lln) op 27 aug. om 9 u.".

1.5. Bij brief van 2 september 1998 tekent verzoeker bij de voorzitter van de interne beroepscommissie bezwaar aan tegen voornoemde klassenraadsbeslissing. Hij voert ook argumenten aan tegen de beslissing van 26 juni 1998 waarbij bijkomende proeven zijn opgelegd.

1.6. Daarop adviseert de interne beroepscommissie op 14 september 1998 aan de inrichtende macht "de delibererende klassenraad niet opnieuw te laten samenkomen".

1.7. Bij brief van 4 november 1998 laat het stadsbestuur verzoeker weten het advies van de beroepscommissie te volgen met als motivering : "De delibererende klassenraad kan een C-attest toekennen op basis van de behaalde resultaten : elektriciteit 48/100, technologie 11/100";

2.1.1. Overwegende, wat de ontvankelijkheid van de vordering betreft, dat in het auditoraatsverslag ambts-halve het volgende wordt aangevoerd :

"In de onderhavige zaak blijkt niet dat de verzoekende partij te rechter tijd het overleg bedoeld in het artikel 64 van het B.V.R. van 13 maart 1991 heeft ingeleid, laat staan op nuttige wijze heeft uitgeput.

Verzoeker blijkt immers na kennisneming van de bestreden klassenraadsbeslissing van 27 augustus 1998, prompt en zonder voorafgaandelijk overleg met de inrichtende macht of de voorzitter van de delibererende klassenraad -en wel bij schrijven van 2 september 1998- het intern beroep bij de voorzitter van de interne beroepscommissie te hebben ingesteld.

Derhalve kan hij de Raad van State niet ontvanke-
lijk om de vernietiging van de bestreden klassen-
raadsbeslissing verzoeken (vgl. het arrest Convent,
nr. 56.251, van 17 november 1995, voor wat het niet
voorafgaandelijk uitputten van het beroep bij de
interne beroepscommissie betreft).";

2.1.2. Overwegende dat aan de hand van de aan de
Raad van State voorgelegde stukken niet kan worden
bepaald wanneer de beslissing van de delibererende
klassenraad van 27 augustus 1998 verzoeker ter kennis is
gebracht terwijl verzoeker bij brief van 2 september
1998 gericht aan de voorzitter van de beroepscommissie
zijn bezwaren tegen die beslissing heeft doen gelden;

Overwegende dat verzoeker zijn brief van
2 september 1998 aan de voorzitter van de
beroepscommissie heeft gestuurd, alhoewel hij luidens
artikel 64, eerste lid, van het organisatiebesluit eerst
zijn recht op overleg met de afgevaardigde van de
inrichtende macht of de voorzitter van de delibererende
klassenraad of zijn afgevaardigde had moeten doen
gelden, maar op die grond toch niet tot de onontvanke-
lijkheid van de vordering kan worden besloten; dat
immers, zoals ook reeds in het arrest SCHEIRE, nr.
40.739, van 13 oktober 1992, is aangenomen, de voorzit-
ter van de beroepscommissie, beter geplaatst dan ver-
zoeker om precies te weten wat gedaan kan worden tegen
een beslissing van de delibererende klassenraad waarmee
men niet kan instemmen, diens brief had moeten inter-
preteren als een betwisten van de beslissing van de
delibererende klassenraad en dienovereenkomstig de
procedure vastgesteld in de artikelen 64 en 65 op gang
had moeten brengen;

Overwegende dat verzoeker in zijn verzoek-
schrift noteert dat hem "eind augustus" mondeling wordt
medegedeeld dat hij niet geslaagd is en dat de
verwerende partij daarop in haar nota niet reageert; dat

aldus in de huidige stand van het geding niet bewezen is dat verzoeker niet tijdig, d.w.z. binnen de termijn van drie werkdagen zoals bepaald in artikel 64, eerste lid, van het organisatiebesluit, zijn recht op overleg heeft doen gelden;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota het volgende aanvoert :

"Indien verzoeker de beslissing van 4-11-1998 heeft ontvangen op 10/11 (zie copie van de rode kaart), was 9-1-1999 de laatste dag voor verzending van het aangetekend beroepsschrijven;
Deze datum kon tot nu niet worden nagekeken door het Bestuur zodat wat dat betreft voorbehoud wordt gemaakt.

Ten aanzien van de Schepen en burgemeester in persoon is de voorziening onontvankelijk gelet op de verantwoordelijkheid van het College als geheel en van het Stedelijk Instituut;

In het beschikkend deel van het verzoek is geen schorsing geëist van de klasseraadbeslissing van 27-8-1998 noch van de beslissing van de Beroepscommissie van 14-9-1998;

BESLUIT :

Indien niet de ganse vordering laattijdig is ingeleid, is de vordering alleszins onontvankelijk gesteld tegen de Burgemeester en de ene genoemde Schepen van Stad Antwerpen, en onontvankelijk indien ook bedoeld tegen de klasseraadbeslissing van 27-8 en de beslissing van de Beroepscommissie van 14-9.";

2.2.2. Overwegende dat uit de aan de Raad van State voorgelegde stukken blijkt dat de 4 november 1998 gedateerde brief door verzoeker voor ontvangst is ondertekend op 10 november 1998; dat de vordering ingediend op 8 januari 1999 derhalve niet laattijdig is;

Overwegende dat in een geding voor de Raad van State de verwerende partij altijd een rechtspersoon is; dat verzoeker zijn vordering richt tegen "1. de heer P. De Loose, afgevaardigde schepen van de stad Antwerpen (...) 2. het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen, optredend bij de afgevaardigde schepen departement voor onderwijs, sport en recreatie

P. De Loose (...) 3. mevrouw L. Detiège, burgemeester van de stad Antwerpen (...) 4. het stedelijk instituut voor secundair onderwijs, de directeur van dit instituut, optredend bij haar directeur (...) 5. de klassenraad van het stedelijk instituut voor secundair onderwijs", allemaal organen van de stad Antwerpen, die in deze zaak als verwerende partij moet worden beschouwd; dat de vordering aldus ontvankelijk is ingesteld tegen de stad Antwerpen;

Overwegende dat verzoeker zijn vordering formeel richt tegen de beslissing van 4 november 1998 om de delibererende klassenraad niet opnieuw te laten samenkomen "en bij samenhang tegen de beslissing van de delibererende klassenraad van 27.8.98 en tegen het advies van de beroepscommissie van 14.9.1998", zodat de exceptie van de verwerende partij feitelijke grondslag mist;

3. Overwegende dat, daarbij aansluitend, de vraag rijst welk het eigenlijke voorwerp van de vordering is; dat het advies van 14 september 1998 een louter voorbereidende handeling is, vermits het luidens artikel 69 van het organisatiebesluit gaat om de mededeling aan de inrichtende macht van het resultaat van het door de beroepscommissie uitgevoerd onderzoek en het de inrichtende macht is die beslist of de delibererende klassenraad wel of niet opnieuw dient samen te komen met het oog op het nemen van een definitieve beslissing; dat de beslissing verwoord in de brief van 4 november 1998 om de klassenraad niet opnieuw bijeen te roepen die ten gevolge van verzoekers beroep is genomen niet het karakter heeft van een in beroep genomen beslissing, dit wil zeggen van een beslissing waarbij de beslissing in lagere aanleg wordt overgedaan en vervangen door een nieuwe beslissing in hogere aanleg; dat immers luidens artikel 5, § 1, van het organisatiebesluit de delibererende klassenraad - een emanatie van de inrich-

tende macht - "als enig orgaan" fungeert op het vlak van de beslissingen inzake het al dan niet geslaagd zijn van leerlingen; dat het organisatiebesluit inzake de bekrachtiging van de studies derhalve geen bevoegdheid toekent aan de inrichtende macht zelf; dat de inrichtende macht in artikel 69 wel de bevoegdheid krijgt om te beoordelen of er redenen zijn om de delibererende klassenraad opnieuw bijeen te roepen - de inrichtende macht kan dus enkel een nieuwe bijeenkomst uitlokken, doch mag zich niet mengen in de inhoud van de beslissing; dat om zich ontvankelijk tegen de beslissing in laatste aanleg van de delibererende klassenraad te kunnen richten, verzoeker niet eerst de onwettigheid van de beslissing van 4 november 1998 moet aantonen; dat immers indien de Raad op grond van de middelen door verzoeker aangevoerd vaststelt dat de beslissing van de klassenraad onwettig is - in de fase van het administratief kort geding : lijkt onwettig te zijn -, meteen is vastgesteld dat de klassenraad een nieuwe beslissing diende te nemen;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1.1. Overwegende dat verzoeker een eerste middel put uit de schending van artikel 149 van de Grondwet, artikel 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van

29 juli 1991 en artikel 4.4.4 van het schoolreglement;
dat hij dit middel als volgt ontwikkelt :

"Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan die beslissing, en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn.

Aan de motiveringsplicht is in casu geenszins voldaan.

Verzoeker heeft in zijn brief van 2 september 1997 een uitgebreide motivering gegeven. Het gaat vooral over feitelijke motieven. In de hier bestreden beslissing wordt op geen enkel van deze motieven ingegaan en wordt geen enkel van deze motieven beantwoord.

Er wordt klakkeloos het advies van de beroepscommissie overgenomen. Bovendien en vooral wordt niet gezegd waarom de bestreden beslissing dit advies volgt; minstens dient hierover gemotiveerd te worden.

Minstens diende het door de beslissing overgenomen advies te zeggen waarom rekening houdend met de diverse door verzoeker ingeroepen argumenten beslist werd de klassenraad niet opnieuw te laten samenkomen. Bovendien is het opgegeven motief op zich ruim onvoldoende : het is niet omdat de klassenraad een C-attest kan toekennen dat het dit moet toekennen. Bovendien kan het aanvaarden van de behaalde resultaten voor electriciteit en technologie niet zomaar aanvaard worden zonder dat gemotiveerd wordt waarom de specifieke tegen deze resultaten door verzoeker ingebrachte argumenten niet aanvaard worden.

Er wordt bovendien geen enkel juridisch argument gegeven; er wordt niet gezegd in welke mate het advies en/of de oorspronkelijke beslissing beantwoorden aan de juridische en feitelijke criteria die in het 'rapport' (zie stuk) en in het reglement (artikel 4.4.4.) worden ontwikkeld.

In het rapport wordt gesteld : p.3 : 'Eindbeslissing :... De delibererende klasseraad zal zich tijdens de beoordeling van de leerling(e) niet enkel en alleen baseren op een tekort in een vak of een onderdeel van de leerstof, maar zal ook rekening houden met de globale prestaties, het globale kennen en kunnen, en het totaal van talenten en aanleg'.

De beslissing die stelt dat 'de delibererende klassenraad een C-attest kan toekennen op basis van de behaalde resultaten : electriciteit 48/100, technologie 11/100' schendt bijgevolg flagrant de bepalingen van de criteria voor beoordeling van deze eindbeslissing, zoals bepaald in het rapport'.

In het reglement staat onder artikel 4.4.4. : 'De beroepscommissie onderzoekt de klacht grondig en

deelt het resultaat mee aan de afgevaardigde schepen, die het onderwijs onder zijn bevoegdheid heeft'.

De hier bestreden beslissing toont op geen enkele wijze aan dat de beroepscommissie de klacht grondig onderzocht heeft. Integendeel, blijkbaar wordt er in het advies (waarvan verzoeker nooit kennis heeft gekregen en dat niet bij de hier bestreden beslissing was gevoegd) geen enkel antwoord gegeven op de door verzoeker in zijn beroep van 2.9.1997 ontwikkelde argumenten.

Feitelijke onjuiste motivering :

In de notulen delibererende klasseraad met datum '27-' (sic) (verzoeker benadrukt dat hij nooit formeel kennis kreeg van deze notulen en hij deze slechts met moeite bekwam toen hij zich begin januari 1999 bij de stedelijke schooldirectie aanbood) wordt als motivatie vermeld : 'Frans : niet aangeboden, Wiskunde : niet aangeboden; zonder verwittigen'. Dit is formeel in strijd met het neerleggen van een doktersattest van dokter Hilde Straetemans dd. 26.8.98, neergelegd op 27.8.98, en dit na verwittiging mondeling van de ziekte op 26.8.98."

4.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota het volgende antwoordt :

"B1.1 - Een beslissing van de Inrichtende macht moet niet alle elementen van het verweer ontmoeten en beantwoorden; Het volstaat dat enige reden werd aangehaald die de beslissing kan dragen en verantwoorden;

Zo is het inderdaad voldoende dat twee onvoldoendes voorhanden zijn om het C-attest te verantwoorden; Dit was het geval voor de 2 vakken in herexamen afgelegd met puntenscore 48/100 en 11/100; Daarenboven werd dit motief in het PV van beoordeling door de klasseraad vermeld en in het advies van de beroepscommissie;

Derhalve is geldig en gemotiveerd beslist;

B1.2 - dat het onderzoek van de beroepscommissie grondig gebeurde blijkt uit de beslissing zelf; Deze beslissing van 14/9/1998 van 2blz. heeft rekening gehouden met alle elementen door verzoeker aangehaald in zijn bezwaar;

Zo vindt men er vermeld : de goede resultaten onder het jaar, de ziekte van verzoeker, het briefje van ziekte voor 26/8 afgegeven slechts op 27/8, maar ook de opmerkingen in het jaar gegeven over onvoldoendes voor dagelijkse prestaties, en uiteindelijk de twee onvoldoendes voor de twee herexamens;

B1.3 - Van de mondelinge verwittiging van ziekte op 26/8 van de ziektetoestand die zou bestaan hebben is nergens een bewijs voorhanden;

Nochtans deze verwittiging kon evengoed gebeuren door de vriend die het ziektebriefje de dag erna deed toekomen, indien verzoeker zelf te ziek was om de school te contacteren;
Nergens wordt echter meegedeeld door wie op 26/8 zou zijn verwittigd, zodat men ervan moet uitgaan dat die verwittiging niet plaats vond";

4.1.3. Overwegende dat noch het algemeen rechtsbeginsel luidens welk een overheidsbeslissing op objectief aanneembare redenen gegrond moet zijn die hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier moeten blijken, noch de uitdrukkelijke motiveringswet aan de overheid de verplichting opleggen alle grieven of middelen van verdediging opgeworpen door de betrokkene stuk voor stuk te beantwoorden; dat het daarentegen volstaat indien in de beslissing zelf de motieven opgenomen worden die de beslissing kunnen dragen;

Overwegende dat uit de notulen van de vergadering van de delibererende klassenraad van 27 augustus 1998, zoals weergegeven onder punt 1.4, blijkt dat de raad op de hoogte was van het feit dat verzoeker zich wegens ziekte niet had aangeboden voor de bijkomende proeven Frans en wiskunde en daarvoor naderhand een medisch attest had voorgelegd; dat de vermelding "zonder verwittigen" in die context kan worden gelezen als "zonder voorafgaand te verwittigen", maar uit de laconieke conclusie "jaar overdoen" niet precies kan worden opgemaakt op grond van welk motief of welke motieven de raad tot dat besluit is gekomen en dus alle vermelde motieven op hun wettigheid moeten worden getoetst; dat het motief of de motieven te vinden moeten zijn in de in de notulen vermelde drie elementen, wellicht in combinatie met elkaar, nl. 1) het erg onvoldoende presteren van verzoeker voor de bijkomende proef technologie (11/100), 2) het onvoldoende presteren van verzoeker voor de bijkomende proef elektriciteit (48/100) en 3) het feit de bijkomende proeven Frans en wiskunde niet afgelegd te hebben, zonder voorafgaande

verwittiging; dat in zijn brief van 2 september 1998 verzoeker wat zijn prestaties voor de bijkomende proeven technologie en elektriciteit betreft, het volgende aanvoert : "Deze vakken werden gegeven door één leerkracht. Zij heeft mij andere examens voorgeschoteld als afgesproken"; dat bij ontstentenis van enig bewijs dit als een loutere bewering moet worden beschouwd; dat alleen al de nieuwe tekorten voor technologie en elektriciteit, eventueel in combinatie met verzoekers andere resultaten, de delibererende klassenraad tot de conclusie zouden hebben kunnen leiden dat hem een C-attest moest worden toegekend, maar dat het alleen aan de klassenraad toekomt die beoordeling te maken zodat de Raad van State zich terzake niet in de plaats van de klassenraad mag stellen omdat hij anders het kader van de wettigheids-toetsing zou verlaten; dat het derde beoordelingselement dat de klassenraad op 27 augustus 1998 in ogenschouw genomen heeft, de afwezigheid zonder verwittigen voor de bijkomende proeven Frans en wiskunde is; dat de vraag of verzoeker niet reeds op 26 augustus 1998 bij monde van een medeleerling de betrokken leerkracht heeft verwittigd dat hij ziek was, tussen de partijen betwist wordt; dat echter de delibererende klassenraad zeker sinds 27 augustus 1998 's morgens kennis had van het ziektebriefje, dat er van deed blijken dat de oorzaak dat verzoeker zich op 26 augustus 1998 niet voor de bedoelde proeven op de school had aangeboden wel degelijk ziekte was; dat gelet op dat feit uit de bestreden beslissing van de delibererende klassenraad niet kan worden opgemaakt waarom dat geval van overmacht voor de betrokken leerling toch niet een inhaalkans kon rechtvaardigen voor de bijkomende proeven wiskunde en Frans, mede gelet op het feit dat hij voor deze vakken overigens in juni geslaagd was - al had hij het tweede examen Frans wegens ziekte niet meegedaan -; dat de beslissing in dat opzicht niet gemotiveerd is, zodat het middel ernstig is;

4.2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde voor schorsing betreft, dat verzoeker aanvoert wat volgt :

"De bestreden beslissing wordt slechts genomen op 4.11.1998 hoewel het advies van de beroepscommissie reeds was uitgebracht op 14.9.1998.

In feite maakt de bestreden beslissing het door haar onverantwoorde en niet gemotiveerde laattijdigheid zeer moeilijk om alsnog het schooljaar te kunnen aanvatten.

Verzoeker heeft nochtans deze bedoeling en hij meent dan ook dat hij er groot belang bij heeft dat de beslissing alsnog en op korte termijn zou geschorst en vernietigd worden, zodat hij toch nog het volgende jaar kan aanvatten.

Het gaat immers om het laatste jaar dat verzoeker nog diende te volgen. Hij zou dan dit jaar (1999) nog kunnen deelnemen aan de examens van het laatste jaar en mogelijk op die wijze nog een diploma A2 kunnen behalen.

Alleszins dient gewezen te worden op het belang dat verzoeker minstens heeft bij de schorsing en vernietiging van vermelde beslissing op korte termijn, zij het om minstens tegen het schooljaar 1999-2000 de lessen in het laatste jaar te kunnen aanvatten. Er dient dan ook klaarheid te komen over het al of niet wettig karakter van de bestreden beslissing op korte termijn.

Minstens dient voor ogen te worden gehouden dat verzoeker een zeer grote schade lijdt en minstens dreigt te lijden door de niet schorsing op korte termijn van de bestreden beslissing, zij het dat hij mogelijk één schooljaar, mogelijk twee schooljaren dreigt te verliezen.

Er zijn ook nog de consequenties naar de kinderbijslag; er is het morele leed dat verzoeker lijdt; verzoeker is dagelijks met deze -naar zijn mening- onrechtvaardige beslissing geconfronteerd en het heeft zijn belang dat hij op korte termijn morele genoegdoening zou bekomen.

Verzoeker stelt immers dat hij één van de beste leerlingen was van de klas (wat door de resultaten bevestigd wordt) en dat hij zich ernstig geschaad en 'genomen' voelt door de bestreden beslissing.";

4.2.2. Overwegende dat de verwerende partij volgende argumenten aanbrengt om het vervuld zijn van de tweede schorsingsvoorwaarde af te wijzen :

"A.1 - Het schorsingsverzoek werd gericht, zoniet een dag te laat, dan alleszins de laatste dag van de 60 dagen termijn;

Verzoeker die zich beklaagt dat hij na 14-9 tot 4-11 heeft moeten wachten op mededeling van de

beslissing van de Beroepscommissie, wacht dan nog eens volle 60 dagen om de voorziening te verzenden;

Zelf maakt verzoeker dus alles behalve haast om de procedure in te spannen zodat men moet vaststellen dat volgens verzoeker zelf, en in weerwil van wat hijzelf in het verzoekschrift beweert, geen hoogdringendheid voorhanden is en geen schorsing noodzakelijk is;

A.2 - Problemen voor hervatting van een schooljaar, of voor het instappen in een volgende klas met het oog op examens voor het laatste jaar, veroorzaakt verzoeker zelf door volle 2 maanden te wachten met opzending van het verzoekschrift;

Evenmin geeft verzoeker voldoende informatie die aannemelijk maakt dat hij zijn studies wil verder zetten, wat voor een twintigjarige in een secundaire leergang niet evident is;

Een inschrijving hier of daar voor een bepaalde leergang ontbreekt;

Er is dus nergens uit af te leiden of verzoeker nu reeds initiatieven nam die hem KUNNEN toelaten in het gunstigste geval examens mee te doen voor het laatste jaar, en in het andere geval voor het voorlaatste jaar;

Mogelijk werkt betrokkene zelfs sedert geruime tijd en wil hij helemaal niet verder studeren, wat het MTHEN helemaal uitsluit in deze;

Verzoeker schiet tekort aan de verplichting om voldoende feitelijk materiaal aan te dragen om beoordeling op dit punt mogelijk te maken;

A.3 - De kwestie van de kinderbijslag is een geldelijk nadeel dat niet in aanmerking komt voor beoordeling van het MTHEN, zoals evenmin de mogelijke morele weerslag van de beslissing.";

4.2.3. Overwegende dat de ontvankelijkheidseis dat de verzoekende partij het nodige moet hebben gedaan om de zaak zo snel mogelijk voor de Raad van State aanhangig te maken geldt in geval van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, niet voor een gewone schorsing; dat immers een verzoeker die op zéér korte termijn een uitspraak wil daar ook zelf moet naar handelen;

Overwegende weliswaar dat in het geval van een gewone vordering tot schorsing het uitputten van de beroepstermijn in sommige omstandigheden de uiteenzetting over de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel zou kunnen ontkrachten;

Overwegende dat in dit geval verzoeker op 10 november 1998 kennis blijkt te hebben gekregen van de beslissing van de inrichtende macht om de delibererende klassenraad niet opnieuw bijeen te roepen en op 8 januari 1999 zijn verzoekschrift tot schorsing heeft ingediend; dat aangezien het om een gewone vordering tot schorsing gaat, de vordering om die reden niet onontvankelijk kan zijn; dat verzoeker door ongeveer twee maanden te wachten, de geloofwaardigheid van zijn uiteenzetting over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet heeft ondermijnd; dat hij zich immers in essentie beroept op het ernstig en moeilijk te herstellen nadeel dat hij lijdt door het verlies van één of zelfs twee schooljaren;

Overwegende dat een beslissing van een delibererende klassenraad tot toekenning van een C-attest, die het een leerling onmogelijk maakt de lessen in het volgend schooljaar te volgen, die leerling in principe een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de delibererende klassenraad van het eerste leerjaar van de derde graad, afdeling elektriciteit, van het stedelijk technisch secundair onderwijs van de stad Antwerpen van

27 augustus 1998 waarbij aan Tarhan USTBOGA een oriënteringsattest C wordt toegekend.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien juni 1900 negenennegentig, door :

de H. J. BAERT,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

Mevr. S. DOMS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BAERT.